

virkelig skal likvidere. Jeg siger, at det er absolut den lempeligste Vej at gaa. — Det ærede Medlem mener, at det Stats-tilskud, som nu er foreslaaet, skulde man ikke bevilge paa den Maade. Jeg vil sige dertil, at vi kunne gaa ud over Sjælland, ja, vi kunne gaa ud over det ganske Land og spørge den jævne Befolkning, om det er rigtigt, at vi undlade at hjælpe Den sjællandske Bondestands Sparekasse paa den Maade, naar vi hjalp Bankerne i Fjor — de ville ikke kunne forstaa det. Jeg ved godt, at helt kan der ikke drages en Parallel der imellem, men det vil ikke være muligt for Højre at gøre den jævne Befolkning det begribeligt. Den vil betragte det som en blodig Uret af Højre imod den, naar det vil slaa dette Forslag ihjel og faa Sparekassen til at likvidere. Jeg vil derfor bede Højre ikke at gaa med til at slaa dette Forslag ned, men tværtimod at gaa med til at vedtage det. For selv om man skulde ønske at lade Sparekassen likvidere, er den Vej, her er anvist, den lempeligste Maade at likvidere paa.

Med disse Ord skal jeg anbefale at stemme for Flertallets Ændringsforslag og imod Mindretallenes.

Poul Christensen: Hvis jeg opfattede den sidste ærede Taler rigtigt, har han ganske misforstaaet de Ændringer, Mindretallet har stillet under Nr. 6, 7 og 18. Det ærede Medlem mente, at hvis Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 gik igennem, vilde de store Sparere være interesserede i at stemme imod denne Ordning, fordi de vilde kunne faa mindre, end hvis Sparekassen likviderede. Den Tankegang forstaar jeg ikke. Det maa absolut være en fejl Opfattelse af det ærede Medlem. Det ærede Medlem maa jo se, at der udtrykkelig i Ændringsforslaget staar, at det af Staten tilskudte Beløb fordeles paa den og den Maade. Derigennem kan der ikke blive Tale om, at de store Sparere skulde faa en eneste Øre mindre, end hvis Sparekassen likviderede, eller hvis Staten ikke tilskød noget. Og efter min Mening vilde det være uhyre dumt, om de store Sparere stemte imod denne Ordning. Det vilde føre til, at den nuværende Tingenes Tilstand maaske forlængedes i en ganske rum Tid, og da det er oplyst gentagne Gange her, at Sparekassens Drift giver et Underskud paa 2,000 Kr. om Dagen, vilde de store Sparere ved at stemme imod denne Ordning kun opnaa at faa mindre. Som Ændringen er affattet, er der over-

hovedet ingen Mulighed for, at de kunne faa mindre, end om Sparekassen likviderede. Det ærede Medlem maa have overset den første Linie i Ændringsforslag Nr. 7. Alle, baade store og smaa, ere, hævder jeg, absolut interesserede i, at Sparekassen hurtigt genrejses, thi det vil være alt for dyrt at lade det gaa paa den Maade, som det desværre nu er gaaet længe.

Med Hensyn til det andet Ændringsforslag forekommer det mig, at det ærede Medlem var noget uklar. Han mente ikke, Stats-Laanefonden vilde være det rette Sted at henvise Debitorerne til, det var maaske bedre at gaa til en Kreditforening, men han syntes, at det var for tidligt at tage Stilling til dette Forhold. Jeg synes, det har været længe nok til, at man har kunnet blive klar over dette Forhold og tage Stilling dertil.

Indenrigsministeren (Berntsen): Jeg takker det ærede Udvalg for den Hurtighed, hvormed det har tilendebragt sit Arbejde, og fordi det indenfor en forholdsvis saa kort Tidsfrist allerede nu har kunnet afgive sin Betænkning, ligesom jeg takker det høje Ting, fordi det saa velvilligt har samtykket i, at Sagen maatte nyde ekstraordinær Fremme. Men der er et gammelt Ord, der siger, at Hastværk er Lastværk, og saaledes maa jeg beklage mig over, at jeg ikke har haft Lejlighed til at se Mindretallenes Betænkninger eller Motiveringer af deres Ændringsforslag, før Betænkningen var afgiven og laa paa Tingets Bord, thi hvis jeg havde set Betænkningen, som den nu foreligger, vilde jeg i det mindste have anmodet det største Mindretal om enten at udelade en Udtalelse, der findes paa Betænkningens anden Side, eller i alt Fald omskrive den. Det, som Udvalgsmindretallet her har udtalt, giver nemlig et urigtigt Billede af det, som agtes fremstillet. Udtalelsen, der fremsættes af Mindretallet, efter at det har omtalt Bankernes Tilbud om at give 5 Mill. Kr. som Laan, uopsigeligt i 10 Aar, lyder saaledes: „Indenrigsministeren har nemlig gjort Udvalget bekendt med, at Bankernes Tilbud beror paa den Forudsætning, at der er Fred og Forlig med Sparekassen, saa at intet som helst Erstatningskrav søges processuelt gennemført, og at man ved at modtage Bankernes Tilbud gaar ind paa denne Forudsætning. Man kan selvfølgelig ikke modtage Bankernes Laan, der er betinget af, at ingen Proces anlægges se-